

เปราะหอม

1. ชื่อสมุนไพร เปราะหอม (PRO HOM)
2. ชื่อวิทยาศาสตร์ *Kaempferia galanga* L. ชื่อวงศ์ Zingiberaceae
3. ชื่อท้องถิ่น เปราะบ้าน เปราะหอมแดง เปราะหอมขาว หอมเปราะ (ภาคกลาง), ว่านแผ่นดินเย็น ว่านตีนดิน ว่านหอมชู (ภาคเหนือ), ว่านตูปหมูป (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ), Chengkur
4. ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ล้มลุกอายุหลายปี เหง้าอวบหนา มีกลิ่นเฉพาะสูง 2-5 เซนติเมตร มีเหง้าใต้ดินที่มีรากสะสมอาหารอยู่หลายราก ใบ กาบใบเรียงสลับโอบกันแน่นชูเหนือดินเป็นลำต้นเทียม แตกกอใบเป็นใบเดี่ยว ไม่มีก้านใบ ส่วนมากมี 2 ใบ แผ่นใบรูปไข่ถึงรูปค่อนข้างกลม ขนาดกว้าง 5-10 เซนติเมตร ยาว 6-14 เซนติเมตร ปลายใบเป็นติ่งหรือแหลม โคนใบมนถึงรูปปลีมน หลังใบเรียบท้องใบมีขน ช่อดอกแทงออกตรงกลางระหว่างกาบใบทั้งสอง

ดอก ไม่มีก้านช่อดอก ดอกออกเป็นช่อ มีดอกย่อยได้ตั้งแต่ 6-10 ดอก แต่ดอกจะทยอยบานครั้งละ 1-2 ดอก ลักษณะดอกมี 4 กลีบ 2 กลีบ บนมีสีขาว 2 กลีบ ล่างแต้มด้วยสีม่วงเหลือง เปราะหอมจะผลิดอกในเดือนเมษายน-พฤษภาคม

ผลแบบผลแห้งแตกได้ ภายในมีเมล็ดกลม 12 เมล็ด

5. ส่วนที่ใช้ทำยา
เหง้าแห้ง

6. สรรพคุณของแต่ละส่วนที่ใช้ทำยา

เหง้า รสเผ็ด ขม ใช้เป็นยาขับลมในลำไส้ แก้ท้องเฟ้อ ทำยาสมุนไพรหอมเด็กแก้หวัด แก้เสมหะ เจริญไพเราะ

7. รายงานการวิจัยปัจจุบัน

ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยพรีคลินิกพบว่าสารเอทิล-พารา-เมทอกซีซินนามेट สกัดจากเปราะหอม แสดงฤทธิ์ขยายหลอดเลือดแดงเอออร์ตาในหนูทดลอง

8. สารสำคัญ

เปราะหอมมีองค์ประกอบเคมีเป็นน้ำมันระเหยง่าย (volatile oil) น้ำมันเปราะหอมมีสารกลุ่มเอสเทอร์ (esters) ได้แก่ เอทิล-พารา-เมทอกซีซินนามेट (ethyl-p-methoxycinnamate) เมทิลซินนามेट (methyl cinnamate) คาร์วอน (carvone) ยูคาลิปทอล (eucalyptol) และเพนทาเดเคน (pentadecane)

9. แหล่งกำเนิด และกระจายพันธุ์

พืชชนิดนี้มีเขตการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศอินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คาบสมุทรมลายู และชวา มักพบในป่าไผ่ ป่าดิบ และป่าผลัดใบ ในประเทศไทยพบได้ทุกภาค

10. พื้นที่เหมาะสมในการปลูกในประเทศไทย

- ลักษณะพื้นที่ พื้นที่ดอนน้ำท่วมไม่ถึง สวนผลไม้ สวนป่าเบญจพรรณ
- ภาค ทุกภาคของประเทศไทย
- จังหวัด เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน พิชณุโลก ปราจีนบุรี นครนายก

11. การคัดเลือกพันธุ์ (พันธุ์ที่นิยมปลูกในประเทศไทย)

- พันธุ์ที่ใช้เป็นยา พันธุ์พื้นบ้านทั่วไป (ชนิดขาว)
- พันธุ์ที่ใช้เป็นอาหาร พันธุ์พื้นบ้านทั่วไป (ชนิดขาว)

12. การขยายพันธุ์

ขยายพันธุ์โดยใช้เหง้า หรือหัว เพราะหอมขยายพันธุ์คล้ายกับกระชาย โดยการนำหัวที่มีอายุ 1 – 2 ปี ชุดมาประมาณ เดือนมกราคม แล้วนำมาใส่ภาชนะโปร่ง ๆ ไว้ในที่ร่ม ไม่ต้องล้างน้ำ ช่วงประมาณปลายเดือนเมษายน เพราะจะเริ่มแตกตาขึ้นมาบ้าง จึงเตรียมปลูกต่อไป

13. การปลูก/สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปลูก

- ฤดูกาลเพาะปลูก นิยมปลูกในฤดูฝนในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม
- การเตรียมดิน เพราะหอมเป็นพืชชอบแสงแดดน้อย จึงปลูกตามสวนผลไม้, สวนกล้วย และสวนยางพารา เป็นต้น โดยการทำแปลงเล็ก ๆ เราจะพินดินชั้นยกเป็นแปลง ขนาดกว้าง 1 เมตร ความยาว แล้วแต่พื้นที่ และหว่านปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยหมักก็ได้ แล้วสับรวมผสมกันคลุกเคล้าให้ทั่วแปลง
- วิธีการปลูก นำหัวเพราะหอมที่เตรียมไว้ที่หัวติดกัน แยกออกให้เป็นหัวเดี่ยว นำไปฝังบนแปลงที่เตรียมไว้ห่างกัน 15 – 20 เซนติเมตร แล้วกลบดินนำฟาง หรือหญ้าแห้งมาคลุมไว้ รดน้ำให้ชุ่มชื้นอยู่เสมอ

14. การปฏิบัติดูแลรักษา

- การให้ปุ๋ย เพราะหอมจะใส่ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักเมื่อตอนเตรียมดินและใส่ปุ๋ยอีกครั้งเมื่อเพราะหอมอายุ 3 เดือน พร้อมกับพรวนดินและกำจัดวัชพืช
- การให้น้ำ เพราะหอมเมื่อปลูกในฤดูฝน การให้น้ำจะน้อยลง เมื่อฝนจะทิ้งช่วงควรให้น้ำบ้างตามความเหมาะสม
- การกำจัดวัชพืช ควรทำพร้อมกับการพรวนดินและใส่ปุ๋ย ประมาณ 3 เดือน ต่อ 1 ครั้ง
- การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรู เพราะหอมจะมีแมลงกัดกินใบในระยะแรก ควรฉีดสารชีวภาพฉีดพ่นบ้าง

15. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังเก็บเกี่ยว

- ฤดูกาลการเก็บเกี่ยว นิยมเก็บเกี่ยวในฤดูแล้ง เมื่อเพราะหอมใบเหลือง หรือแห้งเริ่มชุดได้ ประมาณเดือนธันวาคม – เมษายน (จะชุดเมื่ออายุ 1 ปี ขึ้นไป)
- วิธีการเก็บเกี่ยว โดยการใช้เสียมชุดช่วงโคนต้นเพราะหอม พยายามอย่าให้เพราะหอมเป็นผลจะเกิดเชื้อราได้ เมื่อได้หัวเพราะหอมเอาดินออกให้หมด แล้วใส่ภาชนะโปร่ง ๆ เช่น ตะกร้า กระสอบตาข่าย เพื่อนำไปแปรรูปต่อไป
- การแปรรูปหลังการเก็บเกี่ยว เมื่อได้เพราะหอมมาแล้ว นำมาล้างน้ำให้สะอาดแล้วผึ่งให้แห้ง แล้วนำมาหั่นบาง ๆ นำไปตากแดดที่ประมาณ 4 – 5 วัน และนำไปอบอีกครั้งจนแห้งสนิท
- การบรรจุและการเก็บรักษา เมื่อได้เพราะหอมแห้งสนิท นำมาใส่ถุงพลาสติกมัดปากให้แน่น เพื่อส่งจำหน่ายต่อไป ควรเก็บไว้ในห้องอุณหภูมิปกติ (เพราะหอมไม่ควรเก็บเกิน 2 ปี)

16. การจำหน่าย

เหง้าเพราะหอมแห้ง ราคา กิโลกรัมละ 180-300 บาท